

HALOTTAK ÉJE

*Sírbolt a menny a mécse csillag
s a hold-krizantém bágyatag
szagától reszketnek a holtak
orrcimpái a föld alatt*

*hol fekszenek gyökérbe fonva
de most a deszkák széteső
tömlöcét elhagyják s birokra
kélnek veled múltó idő*

*bor és kalács az asztalon
és gyertya ég s ők visszaülnek
kihűlt helyükre és vakon
merednek ránk míg tart az ünnep*

*hallgatjuk csontujj verdesi
eső a párás ablakot
s gyűlölködőn egymást lesi
egy éjen át élő s halott*

(A [Baka István művei. Próza, dráma](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)